

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4017200188
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4017200188.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členiek senátu JUDr. Dany Kálnayovej a JUDr. Evy Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, v zastúpení LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou HMG LEGAL, s.r.o., Červeňova 14, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, Platanová alej 7, Komárno, za účasti: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová, Hlavná 86/51, Marcelová, zastúpená advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH s.r.o., Dunajská 15/A, Bratislava, IČO: 36 718 432, o správnej žalobe zo dňa 17.02.2017 proti rozhodnutiu žalovaného č. V 4654/2016 zo dňa 20.12.2016, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie Okresného úradu Komárno, katastrálneho odboru č. V 4654/2016 zo dňa 20.12.2016 a vec v r a c i a Okresnému úradu Komárno, katastrálnemu odboru na ďalšie konanie.

Súd p r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Pribratému účastníkovi konania súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z predloženého administratívneho spisu súd zistil, že Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová podala dňa 25.10.2016 žalovanému návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a to parcely registra „C“ evidované na LV č. 1955, katastrálne územie Marcelová a to parc. č. XXX/XX zastavené plochy a nádvoria o výmere 34 m², ako i parc. č. 823/2 lesné pozemky o výmere 4.726 m², vytvorenej geometrickým plánom č. 20/a/2007 zo dňa 21.02.2008 vyhotoveným Ing. Janou Bizubovou, autorizačne overeným Ing. Ladislavom Ivanom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 25.02.2008 a úradne overeným Správou katastra Komárno dňa 27.03.2008 pod č. 190/08 pre katastrálne územie Marcelová, vytvorenej od parcely č. XXX/X lesné pozemky o výmere 4.726 m², vedenej v Obci H., v katastrálnom území H., v katastri nehnuteľností v registri C na katastrálnej mape na LV č. XXXX.

2. V návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva bolo uvedené, že rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2016 boli Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, zviazané k povinnosti vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k hore uvedeným nehnuteľnostiam v podiele 1/1. Napriek povinnosti uloženej právoplatnými a vykonateľnými rozsudkami si Lesy Slovenskej republiky, š. p. dobrovoľne nespĺnili túto povinnosť.

3. Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010 rozhodol tak, že žalobu proti žalovanému v 1/ rade (Slovenský pozemkový fond) zamietol, žalovanému v 2. rade (Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik) uložil povinnosť vydať a navrátiť parcelu č. 823/2 druh pozemku lesné pozemky o výmere 4.726 m² vytvorenú geometrickým plánom č. 20/a/2007 zo dňa 21.02.2008 vyhotoveným Ing. Janou Bizubovou, autorizačne overeným Ing. Ladislavom Ivanom, autorizovaným geodetom a kartografom dňa 25.02.2008 a úradne overeným Správou katastra Komárno dňa 27.03.2008 pod č. 190/08, pre katastrálne územie Marcelová, vytvorená od parcely č. 823/2 druh pozemku lesné pozemky o výmere 4.726 m², vedená Katastrálnym úradom v Nitre, Správou katastra Komárno, v Obci Marcelová, v katastrálnom území Marcelová, v katastri nehnuteľností v registri C na katastrálnej mape na liste vlastníctva č. 1955, spolu s dokumentáciou, ktorá k nim prislúcha, do 30 dní po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu proti žalovanému v 2. rade zamietol. Bol toho názoru, že pozemok - parcela č. 823/65, ktorý je zastavanou plochou, nespĺňa podmienky na jeho navrátenie oprávnenému z dôvodov tam uvedených.

4. Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného v 2. rade (Lesy Slovenskej republiky, š.p.) vydať parcelu č. 823/2 potvrdil a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zmenil tak, že uložil žalovanému v 2. rade povinnosť vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, kat. územie H., S. H., okres F., parc. č. XXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 34 m² s príslušnou dokumentáciou. Obidva rozsudky tak nadobudli vo vzťahu k výroku týkajúcim sa žalovaného v 2. rade (Lesy Slovenskej republiky, š.p.) právoplatnosť dňa 25.06.2013.

5. K návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností cirkev pripojila Dohodu o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26. septembra 2016 medzi povinnou osobou: Slovenská republika, zastúpená LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a oprávnenou osobou: Rímskokatolícka cirkev, O. H. uzavretú podľa § 2 ods. 1, písm. c/ a § 5 ods. 2 zák. č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam. V dohode sa, okrem iného uvádza, že na základe rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013 je povinná osoba povinná vydať a navrátiť oprávnenej osobe vlastníctvo k nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku k tam citovaným nehnuteľnostiam. Podľa článku II. povinná osoba na základe rozsudkov touto dohodou vydáva a navracia oprávnenej osobe vlastníctvo k tam citovaným nehnuteľnostiam v podiele 1/1 k celku, a oprávnená osoba prijíma od povinnej osoby nehnuteľnosti do svojho vlastníctva. Predložená dohoda s dátumom 26.09.2016, bola podpísaná zástupcom cirkvi ako oprávnenej osoby, ale nebola podpísaná zástupcom povinnej osoby.

Na základe uvedených skutočností Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová navrhla, aby žalovaný vydal rozhodnutie, ktorým povolí vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová, Marcelová.

6. Žalovanému bol predložený i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.09.2014 sp. zn. 1Sžr/147/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.01.2015 sp. zn. 1Sžr/175/2013, v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil právny názor, že právoplatné rozsudky vydané podľa zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „reštitučný zákon“), nahrádzajú vôľu povinnej osoby s obsahom uvedeným vo výroku rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že v prípadoch, kedy povinná osoba napriek právoplatnému rozsudku nespĺní povinnosť vydať nehnuteľnosti, výrok právoplatného rozsudku vydaný podľa reštitučného zákona sám osebe nahrádza prejav vôle a podpis povinnej osoby v dohode o vydaní veci. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, k zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na podklade takejto dohody o vydaní v spojení s právoplatným rozsudkom, vydaným podľa reštitučného zákona, má dôjsť vkladom.

7. Konanie o návrhu na vklad práva k nehnuteľnosti na základe žiadosti Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová, bola rozhodnutím žalovaného č. k. V 4654/16-12 zo dňa 22.11.2016 prerušené podľa § 31a písm. c/ zákona č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov z dôvodu, že v priloženom rozsudku nie je uvedená parcela C KN č. 823/65, ktorá je uvedená v dohode. Žalovaný žiadal uvedené zosúladiť do 30 dní od doručenia rozhodnutia.

Na rozhodnutie o prerušení konania reagovala cestou svojho právneho zástupcu Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová podaním zo dňa 13.12.2016 tak, že povinnosť vydať parc. č. 823/65 vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Nitre, ktorý zmenil zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k uvedenej parcele a žiadal o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na obidve parcely (č. 823/2 a č. 823/65).

8. V administratívnom spise sa nachádza i podanie štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik zo dňa 22.12.2016, v ktorom oznamujú žalovanému, že im bolo dňa 01.12.2016 doručené rozhodnutie č. V 4654/16-12 zo dňa 22.11.2016, ktorým došlo k prerušeniu katastrálneho konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, z ktorého zistili, že toto má prebiehať na podklade Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26.09.2016. V nadväznosti na uvedené oznámili žalovanému, že ani vo svojom mene, ani v mene Slovenskej republiky s navrhovateľom vkladu neuzatvorili žiadnu dohodu o navrátení vlastníctva, ani iný právny úkon, z ktorého by vyplýval prejav vôle smerujúci k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo Slovenskej republiky na Rímskokatolícku cirkev, Trnavská arcidiecéza. Zároveň oznámili (s odvolaním sa na podanie zo dňa 24.05.2013 a zo dňa 17.10.2014), že rozsudky predložené cirkvou sú listiny, ktoré nie sú spôsobilé na zápis do katastra nehnuteľností na predmetných listoch.

II. Zhrnutie napadnutého rozhodnutia žalovaného

9. Žalovaný vydal dňa 20.12.2016 rozhodnutie sp. zn. V 4654/2016, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území H., evidovaným na LV č. XXXX ako pozemok registra C KN parc. č. 823/2 lesné pozemky o výmere 4.726 m² a parc. č. 823/65 zastavané plochy a nádvoria o výmere 34 m² v prospech Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová, a to na základe dohody o vydaní veci zo dňa 26.09.2016 a doplnenia zo dňa 13.12.2016 uzavretej medzi SR - Lesy Slovenskej republiky, š. p. ako povinným a Rímskokatolíckou cirkvou, Farnosť Marcelová ako oprávneným. Právne účinky vkladu nastávajú 20.12.2016.

10. Dňa 18.04. 017 vydal žalovaný „opravu chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti v rozhodnutí o povolení vkladu“, ktorým do výrokovej časti rozhodnutia doplnil nasledovné: „...na základe Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26.09.2016, doplnenia zo dňa 13.12.2016, rozsudku Okresného súdu Komárno č. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010 a rozsudku Krajského súdu v Nitre č. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013 uzavretej medzi účastníkmi:....“ a okrem toho správne označil subjekty, ktorým sa rozhodnutie doručuje a to: MAPLE & FISH s.r.o. a Slovenská republika, zastúpená LESY Slovenskej republiky, štátny podnik.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

11. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného žalobu zo dňa 17.02.2017 (doručenú súdu dňa 21.02.2017) a žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného číslo vkladu 4654/2016 zo dňa 20.12.2016 v celom rozsahu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

12. V podanej žalobe žalobca uviedol, že rozhodnutím žalovaného ako i jeho postupom bol ukrátený na svojich právach a považuje samotné rozhodnutie ako aj postup žalovaného za nezákonný. Poukázal na čl. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. S poukazom na ust. § 3 ods. 1, veta prvá v spojení s § 22 ods. 5, § 28 ods. 1, § 30 ods. 5 a § 31 ods. 1, 6 katastrálneho zákona, § 46 správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, § 40 ods. 3 veta pred bodkočiarkou a § 47 ods. 2 Občianskeho zákonníka konštatoval, že žalovaný povolil vklad na základe Dohody o navrátení vlastníctva zo dňa 26.09.2016, ktorá však nie je vkladuschopnou listinou v zmysle § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, pretože predmetná listina nie je podpísaná konajúcou osobou, čo je v rozpore s ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. jedná sa o neplatný právny úkon, nakoľko nie je v nej relevantným spôsobom prejavená vôľa vlastníka, smerujúca k vzniku, zmene resp. zániku vlastníckeho práva.

13. Žalobca poukázal na to, že dohoda sa odvoláva na právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 12C/77/2007 -368 zo dňa 09.02.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013, ktoré však na ťarchu žalobcu - Slovenská republika neboli vydané. Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová teda nepredložila rozsudok, ktorý by relevantne

nahradiť prejav vôle doterajšieho vlastníka: Slovenská republika v správe Lesy SR, š. p., resp. samotného štátneho podniku - LESY SR, š. p.

14. Ďalej dal žalobca do pozornosti tú skutočnosť, že rozsudok o nahradení vôle musí obsahovať vo výrokovej časti uloženie povinnosti uzavrieť dohodu o vydaní nehnuteľnosti, ako tomu bolo napr. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trebišov pod č. k. 6C/29/2007-321 zo dňa 20.06.2011 v spojení s Dohodou o vydaní nehnuteľnosti zo dňa 28.10.2011.

15. Žalobca bol toho názoru, že Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová ako navrhovateľ vkladového konania, nepredložila žalovanému rozsudok súdu, ktorého výroková časť by zahrňovala text dohody o navrátení vlastníctva, resp. rozsudok súdu ktorého výroková časť by odkazovala na obsah pripojeného písomného vyhotovenia dohody o navrátení vlastníctva, resp. dohody o vydaní nehnuteľnej veci. Okrem toho nepredložila ani rozsudok súdu, z ktorého by vyplývalo, že žalobca - Slovenská republika bola stranou v spore č. k. 12C/77/2007 a sp.zn. 6Co/131/2010, v dôsledku čoho žalobca - Slovenská republika nemôže byť viazaná predloženými rozsudkami. Rímskokatolícka cirkev - Farnosť Marcelová sa nedomáhala nahradenie vôle od Slovenskej republiky, resp. od Lesov SR, š.p. na uzatvorenie dohody podľa § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z., ale sa domáhala plnenia, t.j. vydania a navrátenie nehnuteľnosti, pričom tohto plnenia sa nedomáhala od vlastníka - Slovenská republika, ale od nevlastníka - správcu majetku štátu Lesy SR, š.p.

16. Žalovaný porušil podstatný spôsobom zákon, keď neskúmal splnenie náležitostí dohody o navrátení vlastníctva v zmysle § 31 ods. 1 a § 42 katastrálneho zákona obzvlášť, ale rozsudky tvrdené navrhovateľom vkladu nadobudli právoplatnosť 25.06.2013, potom návrh na vklad na základe tzv. vôľu nahradzujúcich rozsudkov musel byť zrealizovaný do 25.06.2016, keďže sa naň plne vzťahuje režim ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda v danom prípade bol návrh na vklad podaný dňom 25.10.2016, t.j. viac ako tri mesiace po zákonom danej lehote. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/36/2010 zo dňa 14.09.2010.

17. V ďalšej časti žaloby žalobca poukázal na to, že podľa § 31 ods. 1 posledná veta katastrálneho zákona je žalovaný povinný pri rozhodovaní o vklade prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu a v tejto súvislosti poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/107/2014 zo dňa 09.11.2015. Žalobca listom zo dňa 22.12.2016 oznámil žalovanému, že s navrhovateľom vkladu neuzatvoril žiadnu dohodu o navrátení vlastníctva a ani iný právny úkon, z ktorého by vyplýval prejav vôle smerujúci k zmene vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo Slovenskej republiky na Rímskokatolícku cirkev, Trnavskú arcidiecézu (zrejme malo byť správne Farnosť Marcelová).

18. Rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, resp. nedostatok dôvodov, zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý bol vzatý za základe napadnutého rozhodnutia je v rozpore s administratívnymi spismi, resp. v nich nemá oporu a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred žalovaným, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

19. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 18.04.2017 k podanej žalobe uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihliadal na rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 12C/77/2007-368 a rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010- 829, na základe ktorých bola uložená odporcovi v 2. rade - LESY Slovenskej republiky, š.p. povinnosť vydať a navrátiť Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do LV č. 1955 v katastrálnom území Marcelová.

20. Taktiež žalovaný vzal do úvahy i rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 3SžoKS/16/2006, v ktorom sa riešila podobná situácia (rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci odporcovi povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku, t. j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu identifikovanú vo výroku je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle podľa § 161 ods. 3 O.s.p.), a preto považoval predložené rozsudky súdov za rozsudky nahrádzajúce vyhlásenie vôle povinnej osoby.

21. Predmetné rozsudky (Okresného súdu Komárno a Krajského súdu v Nitre) ukladajú povinnosť vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam, teda neukladajú povinnosť uzavrieť dohodu o vydaní, ale v zmysle platnej právnej úpravy neexistuje iná forma na vydanie a navrátenie nehnuteľnosti, než písomne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľných vecí medzi povinnou a oprávnenou osobou.

22. Žalovaný uviedol, že prihliadol i na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.09.2014 sp. zn. 1Sžr/147/2013 ako i rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.01.2015 sp. zn. 1Sžr/175/2013, ktoré zmenili rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a potvrdili rozhodnutia Správy katastra Komárno o povolení vkladu vlastníckeho práva, pričom v oboch prípadoch sa jednalo o povolenie

vkladu vlastníckeho práva na základe dohody o vydaní veci obdobným spôsobom, ako v prípade rozhodnutia žalovaného, proti ktorému smeruje žaloba. Najvyšší súd SR v oboch rozsudkoch skonštatoval, že podmienky vkladu boli splnené v zmysle katastrálneho zákona. Odvolací súd dal za pravdu žalovanému ako i cirkvi v tom, že právoplatným rozsudkom Okresný súd Komárno uložil žalobcovi (v reštitučnom konaní povinnej osobe) povinnosť vydať nehnuteľnosti a navrátiť vlastníctvo k nim cirkvi ako osobe oprávnenej, teda uložil žalobcovi povinnosť vyhlásiť vôľu určitým spôsobom. Pretože žalobca uvedenú povinnosť nerešpektoval, dohodu s cirkvou neuzavrel, ani iným spôsobom nespĺnil právoplatne mu uloženú povinnosť, nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno ukladajúci žalobcovi povinnosť prejavíť vôľu nahradil vôľu povinnej osoby.

23. V ďalšej časti svojho vyjadrenia uviedol, že správny orgán neprihliada na skutočnosť, či bol návrh na vklad podaný v trojročnej lehote od uzavretia zmluvy. V zmysle ust. § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím. Náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu sú uvedené v § 31 ods. 4 katastrálneho zákona, z ktorého vyplýva, že katastrálny zákon je, čo sa týka obsahu rozhodnutí o povolení vkladu, špeciálnym právnym predpisom k zákonu č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov. Rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V 4654/2016 obsahuje všetky náležitosti predpísané katastrálnym zákonom.

24. K tvrdeniu žalobcu, že v konaní o vklade neprihliadal na podnety zo dňa 24.05.2013 a zo dňa 17.10.2014 uviedol, že uvedené listy boli doručené oveľa skôr, ako návrh na vklad vo veci konania č. V 4654/2016 a boli doručené k iným konaniam, ktoré už boli ukončené. Pretože neboli podané do konania pod č. V 4654/2016, zamestnankyňa rozhodujúca o vklade nemohla mať o ich existencii vedomosť.

25. Žalovaný v podanom vyjadrení zo dňa 18.04.2017 k žalobe v závere uviedol, že predložené rozsudky nahrádzajú vôľu povinnej osoby na uzavretie dohody o vydaní nehnuteľných vecí, teda podmienky na povolenie vkladu vlastníckeho práva boli splnené, z toho dôvodu povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností rozhodnutím o povolení vkladu č. V 4654/2016 zo dňa 20.12.2016.

V. Ďalší priebeh súdneho konania

26. Správny súd uznesením zo dňa 30. júna 2017 č.k. 11S/32/2017-106 pribral za účastníka tohto konania Rímskokatolícku cirkev, Farnosť Marcelová, nakoľko sa žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu týka tohto účastníka vkladového konania vedeného pod č. V 4654/2016.

27. V podaní zo dňa 22.02.2018 právny zástupca žalobcu podal vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného a zdôraznil, že nie je možné sa stotožniť s tvrdeniami žalovaného, podľa ktorých nastala ex lege zákonná fikcia, v zmysle ktorej rozsudky nahradili prejav vôle žalobcu v dohode o vydaní vecí, nakoľko takéto tvrdenie nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Nie je pravdou, že rozsudok Okresného súdu Komárno, č. k. 12C/77/2007-368 a rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010-829 ukladajú žalobcovi prejavíť vôľu, vzhľadom k čomu táto dohoda ani nemôže byť považovaná za vkladu schopnú listinu.

28. Žalobca tiež nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti. Absencia odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v rozpore s ust. § 47 Správneho poriadku spôsobuje jeho nezákonnosť. Z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, aké úvahy ho viedli k jeho vydaniu, avšak predovšetkým sa jedná o takú vadu, ktorá bráni správne súdu napadnuté rozhodnutie preskúmať.

29. Žalovaný nepostupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol na základe listiny, ktorá bez ďalšieho nie je vkladu schopnou listinou, pričom napadnuté rozhodnutie ani neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Predmetné rozhodnutie vychádza, podľa názoru žalobcu, z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

30. Žalovaný v podaní zo dňa 28.03.2018 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 18.04.2017 a poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/27/2016-170 zo dňa 18.01.2018, ktorý v bode 20 a 21 poukazuje na ďalšie rozsudky súdov, na základe ktorých bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a žaloba bola zamietnutá.

31. Pribratý účastník konania sa k žalobe a jej prílohám písomne nevyjadril. Na pojednávaní dňa 06.06.2018 sa vyjadril jeho právny zástupca, ktorý uviedol, že žalobu považujú za účelovú a šikanóznú.

Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a v súlade so zákonom. Poukázal na to, že je absurdné, že žalobca sa domáha ochrany svojich práv, pričom sám nerešpektuje záväzné rozhodnutia súdov a porušuje povinnosť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. K námietkam týkajúcim sa pasívnej legitímácie v reštitučnom konaní uviedol, že tieto sú absolútne nedôvodné a boli vyriešené v rámci reštitučného konania. Poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 SŽr/147/2013 a 1SŽr/175/2013, ktoré sú súčasťou návrhu na povolenie vkladu. Mal za to, že právnym úkonom v zmysle náležitostí podľa katastrálneho zákona je jednoznačne dohoda, a nie reštitučné rozsudky. Dal do pozornosti súdu rozhodnutia v obdobných veciach, a to rozsudky Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/9/2015 a 20S/5/2016 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/27/2016 zo dňa 18.01.2018, ktoré aj predložil. V závere svojho prednesu uviedol, že aj keby súd videl potrebu v nejakom formálnom doplnení rozhodnutia žalovaného, toto z dôvodu zopakovania administratívneho konania nepredstavuje vo vzťahu k účastníkom žiadnu zmenu, nie je účelné, hospodárne a nie je možné ho pripustiť. Podľa názoru právneho zástupcu pribratého účastníka konania ide o zneužitie práva zo strany žalobcu a mal za to, že by správny súd mal žalobu odmietnuť, alternatívne zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.

V. Posúdenie podstatných skutkových zistení a právne argumenty

32. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný v čase začatia predmetného konania (ust. § 10, 13 ods. SSP v znení účinnom od 01.07.2016), viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal rozhodnutie žalovaného zo dňa 20.12.2016 a dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná a preto na pojednávaní dňa 06.06.2018 vyššie označené rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1, písm. g/ SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej podľa ust. § 191 ods. 1, písm. g/ SSP.

33. Podľa § 1 zák. č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „reštitučný zákon“), tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu, 1) a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam.

Podľa § 4 ods. 1 reštitučného zákona, povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží. Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, 8) začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

34. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov platnom v čase rozhodovania žalovaného, kataster nehnuteľností (ďalej len „kataster“) je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len "právo k nehnuteľnosti").

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka").

Zápisom práv k nehnuteľnostiam sa rozumie vklad, záznam a poznámka.

Zápisy práv k nehnuteľnostiam majú právotvorné, evidenčné alebo predbežné účinky podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, vklad je úkon okresného úradu; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Záznam je úkon okresného úradu plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Poznámka je úkon okresného úradu, ktorý je určený na vyznačenie skutočností alebo pomeru vzťahujúceho sa na nehnuteľnosti alebo na osobu a ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

Podľa § 22 ods. 5 vyššie citovaného zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, práva k nehnuteľnostiam 8) zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

Podľa § 30 ods. 4, 5 písm. a/, vyššie citovaného zákona, návrh na vklad sa podáva písomne a obsahuje

- a) meno, priezvisko a miesto trvalého pobytu, ak ide o účastníka konania fyzickú osobu; obchodné meno, názov a sídlo, ak ide o účastníka konania právnickú osobu,
- b) označenie okresného úradu, ktorému je návrh adresovaný,
- c) označenie právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti; ak sú predmetom návrhu na vklad právne vzťahy z viacerých právnych úkonov, označia sa všetky právne úkony.

Prílohou k návrhu na vklad je zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnosti do katastra, v dvoch vyhotoveniach. Ďalšími prílohami sú:

- a) verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva.

Podľa § 31 ods. 1, 3, 4, 5 vyššie citovaného zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

Rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, obsahuje

- a) názov okresného úradu, ktorý rozhodol o vklade,

- b) číslo vkladu,

- c) označenie účastníkov konania,

- d) označenie právneho úkonu a nehnuteľností, ktorých sa právny úkon týka,

- e) deň, keď okresný úrad rozhodol o vklade,

- f) deň, keď nastali právne účinky vkladu,

- g) meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila,

- h) odtlačok okrúhlej pečiatky okresného úradu.

Rozhodnutie o povolení vkladu nadobúda právoplatnosť dňom vydania rozhodnutia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vklad povoľuje, nemožno podať odvolanie, návrh na obnovu konania a ani ho nemožno preskúmať mimo odvolacieho konania.

35. Podľa § 47 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutí, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych

predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko fyzickej osoby a názov právnickej osoby. Rozhodnutie musí mať úradnú pečiatku a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby. Ak sa rozhodnutie vyhotovuje v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, neobsahuje úradnú pečiatku a podpis, ale je správnym orgánom autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

Chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania.

36. Úlohou súdu bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.12.2016 a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď povolil vklad vlastníckeho práva k presne špecifikovaným nehnuteľnostiam v katastrálnom území Marcelová na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam uzavretej medzi Slovenskou republikou, zastúpenou LESY Slovenskej republiky, štátny podnik ako povinným (bez podpisu dohody zástupcom povinného) a Rímskokatolíckou cirkvou, Farnosť Marcelová ako oprávneným dňa 26.09.2016.

37. V predmetnej veci je potrebné vychádzať z toho, že katastrálne konanie u žalovaného sa začalo na základe návrhu Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová na vklad vlastníckeho práva zo dňa 24.10.2016, prílohou ktorej bola žalobcom ako povinným nepodpísaná dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26.09.2016 špecifikovaným v čl. I tejto dohody, ako i rozsudky Okresného súdu Komárno zo dňa 09.02.2010 č.k. 12C/77/2007-368 a Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.03.2013 č. k. 6Co/131/2010-829, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 25.06.2013.

Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 09.02.2010 uložil žalovanému v 2. rade (Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik) vydať a navrátiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozsudku Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová (v pôvodnom občianskoprávnom konaní žalobcovi). Žalovaný v občiansko - právnom konaní (žalobca v tomto súdnom konaní) tak neurobil a nepodpísal ani cirkvou vypracovanú a predloženú dohodu o navrátení vlastníctva nehnuteľných vecí zo dňa 26.09.2016. Cirkev mala za to, že chýbajúci prejav vôle štátneho podniku LESY Slovenskej republiky, štátny podnik je v tomto prípade nahradený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 09.02.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.03.2013 a podala preto návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Následne žalovaný dňa 20.12.2016 povolil vklad vlastníckeho práva v prospech Rímskokatolíckej cirkvi, Farnosť Marcelová na základe „dohody o vydaní vec zo dňa 26.09.2016 a doplnenia zo dňa 13.12.2016 uzavretej medzi účastníkmi: SR - LESY Slovenskej republiky, š. p. ako povinným a Rímskokatolíckou cirkvou, Farnosť Marcelová ako oprávneným“.

38. Žalovaný až po podaní žaloby (dňa 21.02.2017) sa síce snažil „opravou chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti v rozhodnutí o povolení vkladu zo dňa 18.04.2017 napraviť nedostatok svojho rozhodnutia tým, že do výrokovej časti rozhodnutia doplnil text: „...na základe Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26.09.2016, doplnenia zo dňa 13.12.2016, rozsudku Okresného súdu Komárno č. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010 a rozsudku Krajského súdu v Nitre č. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013 uzavretej medzi účastníkmi:....“. Z obsahu uvedenej listiny zo dňa 18.04.2017 je zrejme, že sa mala doručiť právnenému zástupcovi cirkvi (MAPLE & FISH s.r.o.), pričom ale v administratívnom spise sa nenachádza doručienka od uvedeného právneho zástupcu oprávnenej osoby (pribatého účastníka konania), ale ani povinnej osoby (Slovenská republika, zastúpená: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik) a z uvedeného mal potom správny súd za to, že oprava žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.12.2016 nebola vykonaná zákonným spôsobom.

39. Zákon o katastrálnom konaní v ust. § 31 ods. 4 taxatívne uvádza, čo má obsahovať rozhodnutie, ktorým sa povolí vklad. Rozhodnutie žalovaného však neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti

rozhodnutia. V rozhodnutí je uvedené označenie žalovaného, ktorá o vklade rozhodol, číslo vkladu, označenie účastníkov konania, deň, kedy žalovaný o vklade rozhodol, deň, kedy nastali právne účinky vkladu, meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá vklad povolila a odtlačok okrúhlej pečiatky žalovaného. Rozhodnutie však v časti, kde má byť označený právny úkon, ktorý bol podkladom pre povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, neobsahuje označenie rozsudkov, ktorými mal byť nahradený prejav vôle povinnej osoby v dohode o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktorá skutočnosť bola dôvodom pre zrušenie rozhodnutia žalovaného. Žalovaný uvedené rozhodnutia súdov neoznačil za právny úkon (spolu s „dohodou o vydaní vecí“), na základe ktorých povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, hoci tieto boli v dohode označené a uvedené ako prílohy návrhu na vklad vlastníckeho práva zo dňa 24.10.2016, podaného Rímskokatolíckou cirkvou, Farnosť Marcelová. Pokiaľ žalovaný rozhodoval na základe predložených príloh k návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a z jeho vyjadrenia vyplýva, že považoval rozhodnutia súdov ukladajúcich povinnosť žalovaného - povinnej osobe vydať a navrátiť vlastníctvo k tam uvedeným a presne špecifikovaným nehnuteľnostiam za prejav vôle povinnej osoby, bolo potrebné uviesť uvedené rozsudky súdov do svojho rozhodnutia. S. chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti v rozhodnutí o povolení vkladu, ktorá nebola doručená účastníkom vkladového konania (resp. takáto skutočnosť z administratívneho spisu nevyplýva), teda nespôsobilá zamýšľané doplnenie rozhodnutia žalovaného zákonným spôsobom.

40. Spôsobilosť zmlúv, verejných listín a iných listín na zápis do katastra je upravená v § 42 katastrálneho zákona, ktorý v odseku 3 upravuje, že podpis prevodcu na zmluve, podpis povinného z predkupného práva, podpis povinného v prípade vzniku vecného bremena alebo podpis oprávneného v prípade zániku vecného bremena na zmluve, podpisy spoluvlastníkov na zmluve o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musia byť osvedčené podľa osobitných predpisov, ak sú tieto osoby zastúpeného ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený. To neplatí, ak je účastníkom zmluvy štátny orgán, Fond národného majetku Slovenskej republiky, Slovenský pozemkový fond, obec alebo vyšší územný celok, alebo ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností vyhotovenú vo forme notárskej zápisnice, alebo autorizovanú advokátom.

41. Súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP, nakoľko došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej podľa ust. § 191 ods. 1, písm. g/ SSP. Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak. Pretože katastrálny zákon neobsahoval zákonnú úpravu týkajúcu sa opravy chyby v písaní, bolo potrebné pri vydaní listiny o oprave chyby v písaní aplikovať ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Podľa § 47 ods. 6 citovaného zákona, chyby v písaní, v počtoch a iné zrejme nesprávnosti v písomnom vyhotovení rozhodnutia správny orgán kedykoľvek aj bez návrhu opraví a upovedomí o tom účastníkov konania. Žalovaný sa snažil opraviť chyby v písaní svojho rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 20.12.2016, ale zákonným spôsobom o tom účastníkov konania neupovedomil. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k názoru, že chyba v písaní nebola odstránená zákonným spôsobom, a preto nemohol prihliadať na podanie žalovaného zo dňa 18.04.2017 označené ako „oprava chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti v rozhodnutí o povolení vkladu“.

42. Spôsobilosť zmlúv, verejných listín a iných listín na zápis do katastra je upravená v § 42 katastrálneho zákona, ktorý v odseku 3 upravuje, že podpis prevodcu na zmluve, podpis povinného z predkupného práva, podpis povinného v prípade vzniku vecného bremena alebo podpis oprávneného v prípade zániku vecného bremena na zmluve, podpisy spoluvlastníkov na zmluve o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva alebo pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov musia byť osvedčené podľa osobitných predpisov, ak sú tieto osoby zastúpeného ich podpis na splnomocnení musí byť tiež osvedčený. To neplatí, ak je účastníkom zmluvy štátny orgán, Fond národného majetku Slovenskej republiky, Slovenský pozemkový fond, obec alebo vyšší územný celok, alebo ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností vyhotovenú vo forme notárskej zápisnice, alebo autorizovanú advokátom.

43. V predmetnej veci žalovaný bez ďalšieho akceptoval ako vkladu schopnú dohodu, ktorá nie je v pravom slova zmysle dohodou podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka. Zo samotného rozhodnutia žalovaného nie je zrejme, z čoho takýto jeho postup vychádza, o aké ustanovenie opiera svoj postup, keďže je zrejme, že nešlo o typickú dohodu charakterizovanú súhlasným prejavom vôle oboch zúčastnených strán, pričom jej formuláciu a obsah koncipovala iba jedna zo zúčastnených strán, v

ktorej absentujúca vôľa k súhlasu zo strany jedného z účastníkov bola nahradená ex post výrokom súdu. Za daných okolností preto podľa názoru súdu neobstojí len samotné konštatovanie uvedené v poučení rozhodnutia, že ide o rozhodnutie, ktorým sa vklad povoľuje, a preto nie sú opravné prostriedky povolené, čo nepochybne zodpovedá nesporevej situácii účastníkov dohody (čo však nie je tento prípad), a preto, pokiaľ zákon pripúšťa súdny prieskum, musí rozhodnutie obsahovať základné penzum informácií zdôvodňujúcich postup správneho orgánu.

44. Vyjadrenie žalovaného uvedené v jeho podaní zo dňa 18.04.2017 o presných náležitostiach rozhodnutia o povolení vkladu v zmysle kogentného ustanovenia - § 31 ods. 4 katastrálneho zákona (čo podľa názoru žalovaného vylučuje použitie všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v správnom poriadku), v danom prípade neobstojí, keďže žalovaným označený právny úkon - dohoda o vydaní veci (odhliadnuc od skutočnosti, že zúčastnená osoba predložila listinu nazvanú dohoda o navrátení vlastníctva) nie je dohodou v pravom slova zmysle, ale aby sa za takú považovala, museli nastať iné právne skutočnosti, na ktoré sa prihliada z úradnej povinnosti. Tieto právne skutočnosti (súdne rozsudky) mali byť premietnuté i do rozhodnutia žalovaného. Keďže správny súd nemohol z dôvodov uvedených vyššie akceptovať vykonanú opravu chyby v písaní, vychádzal zo skutkového stavu, ktorý tu bol v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.12.2016.

45. Súd je toho názoru, že pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností uviedol právny úkon - „dohodu o vydaní veci“, nemožno tento právny úkon bez ďalšieho považovať za vkladu schopnú listinu, pretože táto nebola podpísaná obidvomi zmluvnými stranami a preto bolo potrebné rozhodnutie žalovaného zrušiť. Vykonaná oprava chyby v písaní nebola vykonaná zákonným spôsobom, a preto správny súd nemohol vyhodnotiť vykonanú opravu ako účinnú, pretože účastníkom katastrálneho konania nebola uvedená listina doručená, resp. to z administratívneho spisu žalovaného nevyplýva.

46. Na pojednávaní dňa 06.06.2017 právny zástupca žalobcu zdôraznil, že žalovaný povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe listiny, ktorá nie je vkladu schopnou listinou, nakoľko nie je podpísaná oboma účastníkmi dohody. Rozsudky predložené cirkvou, na ktoré sa odvoláva dohoda nie sú rozsudkami nahradzujúcimi prejav vôle, nakoľko ich výroková časť neobsahuje náležitosti, ktoré v zmysle judikatúry musia rozsudky nahradzujúce prejav vôle obsahovať. V ostatnom sa pridrižovala písomných podaní.

Zástupkyňa žalovaného poukázala na to, že rozhodnutie žalovaného sa vytvára v programe, ktorý bol schválený Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a mal za to, že obsahuje všetky náležitosti uvedené v katastrálnom zákone, ktorý je špeciálnym zákonom k zákonu o správnom konaní. Súd nemohol prihliadnuť na vyjadrenie žalovaného, že rozhodnutie vytvára v programe schválenom Úradom geodézie, kartografie a katastra SR, nakoľko za označenie právneho úkonu, na základe ktorého správny orgán povoľuje vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je zodpovedný zamestnanec, a nie program, keďže skutočnosť, či bola predložená vkladu schopná listina na povolenie vkladu, je na posúdení odborného zamestnanca žalovaného.

47. Správny súd k rozsudkom, ktoré na pojednávaní dňa 06.06.2018 predložila právna zástupkyňa pribratého účastníka konania uvádza, že rozsudky Krajského súdu v Trnave (zo dňa 03.05.2017 a zo dňa 13.09.2016) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolávajú na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/147/2013 zo dňa 23.09.2014 a sp. zn. 1Sžr/175/2013 zo dňa 13.01.2015, podľa ktorých, ak správny orgán, ktorý v obdobných prípadoch na základe povinnou osobnou nepodpísanej dohody o vydaní nehnuteľnosti svojim rozhodnutím povolil vklad vlastníckeho práva v prospech cirkvi, postupoval v súlade s katastrálnym zákonom, keď dospel k záveru, že absentujúci prejav vôle a podpis žalobcu na dohode bol s poukazom na ust. § 161 ods. 3 O.s.p. nahradený výrokom právoplatného rozsudku príslušného súdu ukladajúcemu žalobcovi vydať a navrátiť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. S týmto názorom sa stotožňuje i tunajší súd, avšak z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave nie je možné zistiť, či išlo o skutkovo totožnú vec, t.j., či žalovaný vo svojom rozhodnutí označil za právny úkon, na základe ktorého povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, len nepodpísanú dohodu, alebo uviedol i rozsudky nahradzujúce prejav vôle povinnej osoby. To isté platí i o rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.01.2018, ktorý sa, okrem iného, odvoláva i na rozsudok tohto senátu sp. zn. 11S/7/2016 zo dňa 14.12.2016, v ktorom žalovaný v rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uviedol ako právny úkon, na základe ktorého vklad povolil, nielen nepodpísanú dohodu o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam, ale

i rozsudky, ktorými bol nahradený prejav vôle povinnej osoby. Išlo teda o skutkovo a právne síce podobnú vec, ako je i prejednáváná vec v tomto konaní, ale preskúmané rozhodnutie žalovaného spĺňalo náležitosti ust. § 31 ods. 4 katastrálneho zákona a k dohode o navrátení vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorá nebola podpísaná povinnou osobou, boli ako právny úkon, na základe ktorého žalovaný povolil vklad vlastníckeho práva, uvedené i rozsudky súdov, ktorými bol prejav vôle povinnej osoby nahradený. Žalovaný vo svojom rozhodnutí, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu v konaní pod sp. zn. 11S/7/2016 označil okrem dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam i rozsudky súdov. Vzhľadom na vyššie uvedené, ako i na to, že ide o rozsudky iných krajských súdov, ktoré neboli tunajšiemu súdu predložené s doložkou právoplatnosti, nepovažuje správny súd za potrebné sa nimi podrobnejšie zaoberať.

48. Za danej dôkaznej situácie potom treba prisvedčiť žalobcovi, že žalovaný nepostupoval správne, keď na základe návrhu cirkvi, ktorý bol určitý a bolo z neho zrejmé, čoho sa cirkev domáhala, a to povolenia vkladu k nehnuteľnostiam špecifikovaným v návrhu z titulu dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26.09.2016 podľa reštitučného zákona v spojení s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 09.02.2010 č. k. 12C/77/2007-368, povolil vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ak označil právny úkon, na základe ktorého tak rozhodol, len „dohodu o vydaní veci“, bez ďalších listín (právoplatného rozsudku súdu o povinnosti povinnej osoby vydať a navrátiť vlastníctvo), hoci nepodpísaná dohoda o vydaní veci nie je sama o sebe, bez ďalšieho vkladu schopnou listinou. Žalovaný návrh a jeho prílohy v zmysle § 31 katastrálneho zákona preskúmal a dospel k záveru, že dohoda o vydaní veci obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, pričom absentujúci prejav vôle a podpis žalobcu (ako povinného podľa dohody zo dňa 26.09.2016) nezdôvodnila tak, že tento bol s poukazom na ust. § 229 CSP (účinného od 01.07.2016) nahradený výrokom právoplatného rozsudku Okresného súdu Komárno, ktorý bol pripojený k návrhu spolu s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.03.2013 č. k. 6Co/131/2010-829, ktorý vo vzťahu k odporcovi v 2. rade: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik vo vyhovujúcej časti potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vo vzťahu k zamietajúcej časti výroku uložil odporcovi v 2. rade vydať a navrátiť navrhovateľovi vlastníctvo k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. 1955 kat. územie H., S. H., okres Komárno, parc. č. 823/65 zastavené plochy a nádvoria o výmere 34 m² s príslušnou dokumentáciou. Rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku zo dňa 09.11.2015 sp. zn. 1Sžr/107/2014 v obdobnej veci.

49. Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na základe návrhu účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako i jeho prílohy, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť. Vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov posudzuje komplexne skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu, alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. V súdnej veci dospel správny orgán k tomu, že boli splnené všetky podmienky stanovené zákonom a predložené všetky potrebné listiny a preto vydal rozhodnutie, v ktorom sa však nevyšporiadal so všetkými prílohami, ktoré boli zo strany navrhovateľa predložené a do rozhodnutia prevzal len niektoré z nich, ktoré však bez ďalšieho nie sú vkladu schopnou listinou, na základe ktorej je možné povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Hoci žalovaný po podaní žaloby mal zrejmé v úmysle tento nedostatok odstrániť opravou chyby v písaní, neurobil tak spôsobom zodpovedajúcim zákonu.

50. Preskúmaním žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného v intenciách podanej žaloby správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto súd napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1, písm. g/ SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

51. V ďalšom konaní bude potrebné, aby žalovaný opätovne posúdil návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podaný Rímskokatolíckou cirkvou, Farnosť Marcelová, preskúmal všetky prílohy, ktoré boli k návrhu pripojené a o návrhu znovu rozhodol, pričom je potrebné, aby jeho rozhodnutie bolo riadne odôvodnené a aby obsahovalo všetky zákonom stanovené náležitosti.

Správny súd je toho názoru, že pokiaľ bude v novom rozhodnutí žalovaného o povolení vkladu práva do katastra nehnuteľností riadne označený právny úkon (t. j. Dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 26. septembra 2016 uzavretá medzi povinnou

osobou: Slovenská republika, zastúpená LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a oprávnenou osobou: Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Marcelová, ako i rozhodnutia súdov nahradzujúce prejav vôle povinnej osoby, t.j. rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 12C/77/2007-368 zo dňa 09.02.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/131/2010-829 zo dňa 13.03.2013), správny súd je toho názoru, že nemožno mať námietky proti povoleniu vkladu vlastníckeho práva, a to i s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2015 pod sp. zn. 1Sžr/107/2014, ktorý rozhodoval v obdobnej veci.

52. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech (súd žalobe vyhovel), priznal právo na plnú náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 175 ods. 2 SSP).

53. O trovách príbratého účastníka konania rozhodol správny súd tak, že mu nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, podľa ktorého má ďalší účastník konania právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil. V predmetnej veci súd neuložil príbratému účastníkovi konania žiadnu povinnosť. Súd mu len zaslal žalobu s prílohami, ako i vyjadrenie žalovaného a vyzval ho, že sa k týmto môže vyjadriť. Správny súd nevzhladol ani dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mu mal priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

54. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3:0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak. (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.